

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4631/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Бенић, адвокат из ..., против тужених Града Новог Сада и ЈКП „Зоохигијена и ветерина Нови Сад“, чији је заједнички заступник Градски правобранилац у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2601/17 од 17.10.2018. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија, тужених изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2601/17 од 17.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2601/17 од 17.10.2018. године, жалба тужених изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду П 11005/16 од 30.11.2016. године, је одбачена.

Против наведеног другостепеног решења, тужени су изјавили ревизију из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијаног решења на основу члана 408. ЗПП, а у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Основног суда у Новом Саду П 11005/2016 од 30.11.2016. године, одлучено је о тужбеном захтеву тужиле, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне и материјалне штете исплате износе ближе наведене у изреци првостепене одлуке, као и трошкове поступка. Наведена пресуда, са поуком о правном леку, према доставници здруженој у списима, законском заступнику тужених Правобранилаштву Града Новог Сада достављена је дана 11.12.2016. године, а жалба према пријемном печату суда, изјављена дана 20.12.2016. године.

По оцени Врховног касационог суда, правилна је одлука другостепеног суда о благовремености изјављене жалбе тужених.

Наиме, полазећи од наведеног, да је првостепеном пресудом одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне и материјалне штете донетом у спору мале вредности, у којем је рок за жалбу осам дана у смислу члана 479. став 3. ЗПП, да је

побијана пресуда, према здруженој доставници, туженима достављена 11.12.2016. године, а жалба према пријемном печату суда, изјављена 20.12.2016. године, дакле по истеку законског рока за њено изјављивање у смислу наведене одредбе ЗПП, правилно је другостепени суд жалбу тужених одбацио као неблагоприятну.

Код наведеног, ревизијски наводи којима се оспорава датум пријема првостепене одлуке, од када у смислу члану 479. став 3. ЗПП, тече рок за изјављивање жалбе, су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

На основу члана 405. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**